Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 120/89

z dnia 19 stycznia 1989 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat wywozowych na produkty rolne

(Dz.U. L 16 z 20.1.1989, s. 19)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1431/93 z dnia 10 czerwca 1993 r.	L 140	27	11.6.1993
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2194/96 z dnia 15 listopada 1996 r.	L 293	3	16.11.1996
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 910/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 163	63	30.4.2004
►M4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1847/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r.	L 355	21	15.12.2006
►M5	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r.	L 158	74	10.6.2013

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 120/89

z dnia 19 stycznia 1989 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat wywozowych na produkty rolne

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2210/88 ([2]), w szczególności jego art. 19 ust. 3 i art. 20 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1109/88 ([4]), w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2180/71 z dnia 12 października 1971 r. w sprawie zasad ogólnych, które mają być stosowane do rynku mleka i przetworów mlecznych w przypadku trudności z zaopatrzeniem ([5]), w szczególności jego art. 2 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1603/74 z dnia 25 czerwca 1974 r. w sprawie nakładania opłaty wywozowej na niektóre produkty zbożowe, z ryżu i na bazie mleka, zawierające dodatek cukru, w przypadku trudności z zaopatrzeniem w cukier ([6]), w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([7]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2221/88 ([8]), w szczególności jego art. 12 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2742/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie refundacji produkcyjnych w sektorze zbóż i ryżu ([9]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1009/86 ([10]), w szczególności jego art. 8 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2747/75 z dnia 29 października 1975 r. ustanawiające ogólne zasady, które maja być stosowane w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ([11]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2560/77 ([12]), w szczególności jego art. 4 ust. 1,

([1]) Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
([2]) Dz.U. L 197 z 26.7.1988, str. 1.
([3]) Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.
([4]) Dz.U. L 110 z 29.4.1988, str. 27.
([5]) Dz.U. L 231 z 14.10.1971, str. 1.
([6]) Dz.U. L 172 z 27.6.1974, str. 9.
([7]) Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.
([8]) Dz.U. L 197 z 26.7.1988, str. 16.
([9]) Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 57.
([10]) Dz.U. L 94 z 9.4.1986, str. 6.
([11]) Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 82.
([12]) Dz.U. L 303 z 28.11.1977, str. 1.

▼B

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2229/88 ([2]), w szczególności jego art. 10 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1432/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. ustanawiające ogólne zasady, które mają być stosowane w przypadku zakłóceń w sektorze ryżu ([3]), w szczególności jego art. 4 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 426/86 z dnia 24 lutego 1986 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych ([4]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2247/88 ([5]),

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 520/77 z dnia 14 marca 1977 r. w sprawie nakładania opłaty wywozowej na niektóre przetwory owocowe i warzywne zawierające dodatek cukru w przypadku trudności z zaopatrzeniem w cukier ([6]), w szczególności jego art. 1 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ([7]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2306/88 ([8]), w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 18 ust. 4 i 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1650/86 z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie refundacji wywozowych i wywozowych opłat wyrównawczych do oliwy z oliwek ([9]), w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 645/75 ([10]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3677/86 ([11]), ustanawia wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat wywozowych na produkty rolne; doświadczenie wykazuje, że należy wprowadzić nowe przepisy do tego rozporządzenia; do celów jasności i skuteczności administracyjnej zasady obowiązujące w tej dziedzinie powinny być odpowiednio zmienione;

wywozowe opłaty wyrównawcze i opłaty wywozowe stanowią część należności celnych wywozowych, określonych w szczególności w art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2144/87 z dnia 13 lipca 1987 r. w sprawie długu celnego ([12]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 4108/88 ([13]);

wywozowe opłaty wyrównawcze nie powinny być stosowane do wywozu realizowanego na podstawie pozwolenia, w przypadku gdy refundacja jest ustalona z góry lub określona w ramach przetargu;

niektóre transakcje nie mają znaczenia gospodarczego lub dotyczą niewielkich ilości; takie transakcje mogą zostać zwolnienie z wyrównawczej opłaty wywozowej;

([1]) Dz.U. L 166 z 25.6.1976, str. 1.
([2]) Dz.U. L 197 z 26.7.1988, str. 27.
([3]) Dz.U. L 166 z 25.6.1976, str. 39.
([4]) Dz.U. L 49 z 27.2.1986, str. 1.
([5]) Dz.U. L 198 z 26.7.1988, str. 21.
([6]) Dz.U. L 73 z 21.3.1977, str. 26.
([7]) Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.
([8]) Dz.U. L 201 z 27.7.1988, str. 65.
([9]) Dz.U. L 145 z 30.5.1986, str. 8.
([10]) Dz.U. L 67 z 14.3.1975, str. 16.
([11]) Dz.U. L 351 z 12.12.1986, str. 1.
([12]) Dz.U. L 201 z 22.7.1987, str. 15.
([13]) Dz.U. L 361 z 29.12.1988, str. 2.

▼B

konieczne jest określenie daty, którą należy uwzględnić do celów określenia stawki wywozowej opłaty wyrównawczej oraz Państwa Członkowskiego, które ma pobierać wywozową opłatę wyrównawczą;

w celu zapobieżenia transakcjom spekulacyjnym należy podjąć środki mające na celu zapewnienie, że produkty, dla których zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte, opuszczą obszar celny Wspólnoty w odpowiednim terminie; okres sześćdziesięciu dni ustanowiony dla wywozu kwalifikującego się do refundacji możne być stosowany również w przypadku, gdy pobiera się wywozową opłatę wyrównawczą; w przypadku gdy termin ten zostanie przekroczony, należy ustanowić przepisy szczególne, w szczególnym przypadku wywozowych opłat wyrównawczych, dla określenia ich stawki;

zadanie organów celnych jest ułatwione, jeżeli produkty, wobec których zastosowano wywozową opłatę wyrównawczą, są przemieszczane zgodnie z procedurą odmienną od tej, która stosowana jest w odniesieniu do produktów, wobec których nie stosuje się wywozowej opłaty wyrównawczej; w tym celu zachodzi potrzeba określenia, że produkty, wobec których zastosowano wywozową opłatę wyrównawczą, są przemieszczane zgodnie z procedurą zewnętrznego tranzytu wspólnotowego;

w przypadku gdy produkty opuszczają terytorium Wspólnoty, podczas ich przewozu z jednego punktu Wspólnoty do drugiego, właściwe przepisy powinny być ustanowione w celu odzyskania właściwej wywozowej opłaty wyrównawczej w przypadku gdy produkty nie są ponownie wprowadzane na obszar Wspólnoty; w tym celu należy zastosować przepisy zawarte w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących procedury zewnętrznego tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury ([1]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1469/88 ([2]);

o pozwolenia na wywóz bez wcześniejszego wyznaczenia refundacji można było zwracać się z wnioskiem lub można je było wydawać przed terminem zastosowania wywozowej opłaty wyrównawczej; poza przypadkami wcześniejszego ustalania nie powinno się wymagać wywozu produktów rolnych w przypadku zastosowania wywozowej opłaty wyrównawczej; należy zatem przewidzieć, że takie wnioski o wydanie pozwoleń mogą być wycofywane lub takie pozwolenia mogą być unieważniane na wniosek zainteresowanej strony, ze zwrotem wniesionego zabezpieczenia;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W niniejszym rozporządzeniu ustala się, bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w szczegółowych regułach wspólnotowych dotyczących niektórych produktów rolnych, wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat wywozowych (zwanych dalej „wywozowymi opłatami wyrównawczymi”) na produkty rolne, przewidziane w:

— artykule 20 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia nr 136/66/EWG,

— artykule 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2180/71,

— artykule 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1603/74,

([1]) Dz.U. L 107 z 22.4.1987, str. 1.
([2]) Dz.U. L 132 z 28.5.1988, str. 67.

▼B

— artykule 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2742/75,

— artykule 2 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 2747/75,

— artykule 2 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 1432/76,

— artykule 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 520/77,

— artykule 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81.

Artykuł 2

Z zastrzeżeniem przeciwnych przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, wywozowe opłaty wyrównawcze stosuje się do każdego stałego lub tymczasowego wywozu do miejsca przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty:

a) produktów objętych art. 9 ust. 2 Traktatu, niezależnie od tego, czy ich opakowania objęte są tym przepisem;

b) produktów nieobjętych art. 9 ust. 2 Traktatu, w przypadku gdy zawierają one składniki podlegające wywozowym opłatom wyrównawczym, które podlegały w całości lub częściowo wyżej wymienionemu przepisowi przed ich wykorzystaniem do wytworzenia wywożonych produktów.

Artykuł 3

1. Nie nakłada się wywozowych opłat wyrównawczych w przypadku wywozu, w stosunku do którego refundacja została ustalona wcześniej lub określono ją w ramach procedury przetargowej.

Kiedy, w przypadku produktu złożonego, refundacja została ustalona wcześniej w odniesieniu do jednego lub więcej jego składników, w rozumieniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 ([1]), zwolnienie z wywozowych opłat wyrównawczych dotyczy jedynie takiego składnika lub składników.

2. Oprócz przypadków, określonych w rozdziale II rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ([2]), wywozowych opłat wyrównawczych nie nakłada się na:

a) produkty, które są ładowane we Wspólnocie na pokład statków pełnomorskich lub statków powietrznych obsługujących trasy międzynarodowe do celów zaopatrzenia w żywność, pod warunkiem że ich ilość nie przekracza ilości normalnie niezbędnych do spożycia na pokładzie takich statków lub statków powietrznych;

b) produkty przeznaczone dla sił zbrojnych Państw Członkowskich stacjonujących poza obszarem celnym Wspólnoty;

c) niewielkie przesyłki niehandlowe, w przypadku gdy masa ich zawartości podlegającej opłacie nie przekracza trzech kilogramów na przesyłkę; pozostałe warunki stosowania tego zwolnienia, z wyjątkiem odnoszących się do wartości produktów, są takie same jak warunki ustanowione w art. 29–31 rozporządzenia (EWG) nr 918/83;

d) produkty znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych, w przypadku gdy masa zawartości podlegającej opłacie nie przekracza trzech kilogramów na jednego podróżnego; pozostałe warunki stosowania tego

([1]) Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.
([2]) Dz.U. L 105 z 23.4.1987, str. 1.

▼B

zwolnienia, z wyjątkiem warunków związanych z wartością produktów, są takie same jak warunki ustanowione w art. 45–49 rozporządzenia (EWG) nr 918/83;

e) produkty podlegające jednej z procedur przewidzianych w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 ([1]);

f) dostarczania zapasów, określonych w art. 42 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, warunki ustanowione w ust. 2 akapit drugi, ust. 3–7 wyżej wymienionego artykułu stosuje się z potrzebnymi zmianami.

3. Przepisy ust. 2 lit. b) stosuje się jedynie przy okazywaniu właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte, świadectwa wydanego przez dane siły zbrojne, poświadczającego przeznaczenie produktów, w odniesieniu do których zostało złożone zgłoszenie wywozowe oraz pod warunkiem że przybycie do miejsca przeznaczenia produktów jest zagwarantowane.

Artykuł 4

1. Z wyjątkiem przypadków, w których wywozowa opłata wyrównawcza jest ustalona wcześniej lub określona w ramach procedury przetargowej, obowiązującą stawką opłaty wyrównawczej jest stawka obowiązująca w dniu przyjęcia przez organ celny zgłoszenia wywozowego dotyczącego produktów podlegających wywozowym opłatom wyrównawczym. Od chwili takiego przyjęcia produkty pozostają pod kontrolą celną, dopóki nie opuszczą obszaru celnego Wspólnoty.

Jednakże z zastrzeżeniem przypadków siły wyższej:

— w przypadku gdy dane produkty opuściły obszar celny Wspólnoty dopiero po sześćdziesięciu dniach od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego, lub

— w przypadku gdy dowód opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty nie został dostarczony w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego,

obowiązującą stawką wywozowej opłaty wyrównawczej jest stawka najwyższa spośród stawek, które obowiązywały w okresie od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego do dnia, w którym produkty opuściły obszar celny Wspólnoty; w przypadku gdy stosowaną stawką była stawka ustalona z góry wyższa niż stawka najwyższa, stawka ta jest obowiązująca.

Do celów akapitu poprzedzającego nie uwzględnia się żadnej refundacji wywozowej ustalonej podczas wyżej wymienionego okresu.

Dowód opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty dostarcza się zgodnie z tą samą procedurą, którą stosuje się do refundacji. Jeżeli dowód taki nie zostanie dostarczony w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego, datę opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty uważa się za ostatni dzień tego terminu.

2. Data przyjęcia zgłoszenia wywozowego jest datą służącą do określenia ilości, charakteru i właściwości produktu, który ma być wywieziony.

3. Do celów niniejszego artykułu najwyższą stawką wywozowej opłaty wyrównawczej jest kwota wyrównawczej opłaty wywozowej:

— wyrażona w ecu,

([1]) Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.

▼B

— najwyższa dla danego produktu i miejsca przeznaczenia w okresie, w którym porównywano stawki.

4. Wywozowa opłata wyrównawcza określona w ramach procedury przetargowej jest opłatą ustaloną z góry.

▼M2

Artykuł 4a

1. W przypadku gdy nie stosuje się art. 4 i gdy nie przyznaje się refundacji na produkty, składający deklarację zaciąga dług w rozumieniu art. 211 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]), jeżeli produkty opuszczą obszar celny Wspólnoty po 60-dniowym terminie ustalonym w art. 32 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 lub w art. 30 ust. 1 lit. b) i) rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, naliczony według stawki obowiązującej zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, ale na podstawie rodzaju, cech i ilości wywożonych produktów, podanych w pierwotnie przyjętej deklaracji wywozowej.

Do celów niniejszego akapitu nie stosuje się art. 251 ust. 2 lit. a) akapit końcowy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([2]).

2. Miejscem, w którym wymieniony w ust. 1 dług celny uważa się za powstały, jest miejsce przyjęcia deklaracji wywozowej.

Od dnia, w którym do produktów określonych w ust. 1 stosuje się wywozową opłatę wyrównawczą, urząd celny w miejscu, w którym towary opuściły obszar celny Wspólnoty, zawiadamia urząd celny, w którym załatwiano formalności wywozowe, o dacie rzeczywistego opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty przez produkty, o których mowa, zwracając kopię kontrolną T5 lub fotokopię kopii kontrolnej T5 lub wysyłając zawiadomienie specjalnie przygotowane do tego celu.

▼M4

W dokumencie wysyłanym do urzędu celnego, w którym załatwiano formalności wywozowe, urząd celny miejsca, w którym towary opuściły obszar celny Wspólnoty, umieszcza jeden z wpisów wymienionych w załączniku I.

▼M2

3. Jeżeli urząd celny, w którym formalności wywozowe zostały przeprowadzone, nie odpowiada za pobranie wywozowych opłat wyrównawczych, zawiadamia o tym odpowiedzialny organ krajowy.

▼B

Artykuł 5

1. Wywozowa opłata wyrównawcza jest pobierana przez Państwo Członkowskie, któremu podlega urząd celny przyjmujący zgłoszenie wywozowe.

2. W przypadku gdy wywozowa opłata wyrównawcza jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia:

a) wywozowa opłata wyrównawcza obowiązująca dla miejsca przeznaczenia wskazanego w zgłoszeniu wywozowym, określonym w art. 4 ust. 1, jest pobierana, a ewentualna różnica między kwotą tej opłaty a najwyższą kwotą opłaty obowiązującej w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego jest pokrywana z zabezpieczenia;

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.
([2]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

▼B

b) w przypadku gdy złożone zostało zabezpieczenie, eksporter powinien, z zastrzeżeniem przypadku siły wyższej, dostarczyć dowód, że produkt został importowany, w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia; dowód taki dostarcza się w sposób przewidziany w art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87;

c) w przypadku gdy dowód określony w lit. b) nie został dostarczony w nakazanym terminie, uważa się, że produkty dotarły do miejsca przeznaczenia, z zastrzeżeniem przypadku siły wyższej, dla którego stawką obowiązującą jest najwyższa stawka opłaty wyrównawczej, a zabezpieczenie zostaje przejęte i traktowane jest jako wywozowa opłata wyrównawcza;

d) w przypadku gdy dowód, określony w lit. b), został dostarczony w nakazanym terminie, zwraca się zabezpieczenie w zależności od miejsca przeznaczenia oraz proporcjonalnie do ilości, dla których dostarczono taki dowód; jakakolwiek niezwrócona część kwoty zabezpieczenia jest przejmowana i traktowana jako wywozowa opłata wyrównawcza;

e) w przypadku gdy eksporter dostarcza dowód, w terminie określonym w lit. b), że produkt dotarł do miejsca przeznaczenia, w którym opłata jest niższa od opłaty pobranej, należna kwota jest korygowana, a złożone zabezpieczenie zwracane;

f) zabezpieczenie jest depozytem gotówkowym lub poręczeniem wydanym przez instytucję spełniającą kryteria ustanowione przez Państwo Członkowskie, w którym przyjmowane jest zgłoszenie wywozowe.

3. W przypadku gdy termin określony w ust. 2 lit. b), c) i e) nie został dotrzymany, chociaż eksporter dołożył wszelkich starań, aby uzyskać dowód w tym terminie, termin może być przedłużony, na wniosek eksportera, na czas, który właściwy organ eksportującego Państwa Członkowskiego uzna za konieczny, w zależności od powołanych okoliczności.

Artykuł 6

W przypadku gdy dowód, określony w art. 4 ust. 1 akapit czwarty, i/lub dowód, określony w art. 5 ust. 2 lit. b), zostaną dostarczone w ciągu sześciu miesięcy po upływie ustanowionych w tych artykułach terminów, kwotą należnej opłaty wyrównawczej jest:

a) opłata, która zostałaby pobrana, gdyby omawiany termin został zachowany;

b) kwota powiększona o 15 % różnicy między opłatą pobraną a kwotą określoną w lit. a).

▼M1

Artykuł 7

Po przyjęciu zgłoszenia wywozowego wniesionego w odniesieniu do produktów określonych w art. 2 lit. a) produkty te przestają być objęte art. 9 ust. 2 Traktatu i stosownie przemieszczane są zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2726/90 ([1]).

([1]) Dz.U. L 262 z 26.9.1990, str. 1.

▼M1

Artykuł 8

1. W przypadku gdy produkty podlegające wywozowej opłacie wyrównawczej przemieszczane są między dwoma Państwami Członkowskimi zgodnie z tytułem IX rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1214/92 ([1]), stosuje się również ust. 2 i 3.

2. Urząd wywozu w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2726/90 podejmuje niezbędne kroki dla zapewnienia, że wywozowa opłata wyrównawcza określona w lit. c) zostaje pobrana, w przypadku gdy:

a) dokument wewnętrznego tranzytu wspólnotowego, podający urząd należący do Państwa Członkowskiego jako urząd przeznaczenia, nie zawiera zapisu określonego w art. 65 rozporządzenia (EWG) nr 1214/92, ponieważ dany produkt nie podlegał wywozowej opłacie wyrównawczej w momencie uwierzytelnienia zgłoszenia wewnętrznego tranzytu wspólnotowego; oraz

b) na mocy umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a państwami należącymi do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu w sprawie wspólnych ustaleń tranzytowych towar przedstawiony jest w urzędzie przeznaczenia w państwie EFTA; oraz

c) wywozowa opłata wyrównawcza wprowadzona po dacie uwierzytelnienia zgłoszenia wewnętrznego tranzytu wspólnotowego obowiązywała w dniu przedstawienia towaru w urzędzie przeznaczenia.

3. W przypadku gdy eksporter wykaże zgodnie z wymogami właściwych organów, że towary opuściły obszar celny Wspólnoty w dniu, w którym nie miała zastosowania wywozowa opłata wyrównawcza lub stosowano opłatę niższą od wymienionej w ust. 2, nie pobiera się opłaty lub pobiera się, gdzie jest to właściwe, opłatę niższą.

4. Jeśli produkty podlegające wywozowej opłacie wyrównawczej nie są przemieszczane między dwoma Państwami Członkowskimi zgodnie z tytułem IX rozporządzenia (EWG) nr 1214/92, stosuje się art. 31 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3269/92 ([2]).

Artykuł 9

1. Należy wnieść zabezpieczenie w odniesieniu do produktów przemieszczanych, jak przewidziano w tytule IX rozporządzenia (EWG) nr 1214/92 lub w art. 31 rozporządzenia (EWG) nr 3269/92, w celu zapewnienia, że należna wywozowa opłata wyrównawcza jest poniesiona, w przypadku gdy produkty nie zostaną ponownie wwiezione na obszar celny Wspólnoty; zabezpieczenie to wnosi się zgodnie z art. 68 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1214/92 lub w podobny sposób, jeżeli stosuje się art. 31 rozporządzenia (EWG) nr 3269/92.

2. W momencie dostarczenia do Państwa Członkowskiego wywozu dowodu, że produkty zostały powrotnie wwiezione na obszar celny Wspólnoty, zabezpieczenie zostaje zwolnione, proporcjonalnie do ilości, dla których dostarczono dowód.

([1]) Dz.U. L 132 z 16.3.1992, str. 1.
([2]) Dz.U. L 326 z 12.11.1992, str. 11.

▼M1

Artykuł 10

Jeśli towar objęty jest jedną z procedur uproszczonych, określonych w rozdziale I tytułu X rozporządzenia (EWG) nr 1214/92, dotyczących przewozu do miejsca przeznaczenia lub dostarczenia do odbiorcy na obszarze celnym Wspólnoty, urząd wywozu może nie uwierzytelnić żadnych zmian w umowie przewozu pozwalających na zakończenie przewozu poza wymienionym obszarem celnym, o ile nie podjęto niezbędnych kroków w celu zapewnienia, że należna wywozowa opłata wyrównawcza zostaje pobrana. W takich przypadkach stosowaną stawką wywozowej opłaty wyrównawczej jest stawka obowiązująca w dniu przyjęcia przez urząd wywozu zgłoszenia wywozu do państw trzecich.

▼B

Artykuł 11

1. W przypadku gdy obowiązuje wywozowa opłata wyrównawcza, a produkty są powtórnie wywożone na mocy przepisów art. 6 ust. 2 akapit drugi lub art. 11 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 1430/79 ([1]), składa się zabezpieczenie równe wywozowej opłacie wyrównawczej.

2. Zabezpieczenie, określone w ust. 1:

a) zwracane jest w przypadku, gdy decyzja dotycząca wniosku o zwrot lub umorzenie przywozowych opłat wyrównawczych jest pozytywna;

b) jest przejmowane i traktowane jako wywozowa opłata wyrównawcza, w przypadku gdy:

— decyzja określona w lit. a) jest negatywna, oraz

— wywozowa opłata wyrównawcza nie została uiszczona w ciągu trzydziestu dni od dnia wydania zawiadomienia o płatności.

Artykuł 12

Przez okres, w którym stosowana stawka opłaty wyrównawczej dla danego produktu jest wyższa od 0, na wniosek zainteresowanej strony, pozwolenia na wywóz dotyczące tego produktu mogą zostać unieważnione, a wnioski o wydanie tych pozwoleń wycofane, z wyjątkiem następującymi przypadków:

a) pozwolenie określa kwotę refundacji ustaloną z góry lub określoną w ramach procedury przetargowej;

b) pozwolenie zostało wydane w odpowiedzi na wniosek złożony w dniu, w którym obowiązywała opłata wyrównawcza, dniem składania wniosku jest dzień określany zgodnie z art. 15 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88 ([2]);

c) wniosek dotyczy pozwolenia objętego lit. a) lub lit. b).

W takich przypadkach zabezpieczenie odnoszące się do pozwolenia podlega bezzwłocznemu zwrotowi.

Artykuł 13

1. Rozporządzenie (EWG) nr 645/75 niniejszym traci moc.

2. Odniesienia do uchylonego na mocy ust. 1 rozporządzenia interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 175 z 12.7.1979, str. 1.
([2]) Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.

▼**B**

Odniesienia do artykułów uchylonego rozporządzenia należy odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w ►**M4** Załączniku II. ◄

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1989 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼**M4**

ZAŁĄCZNIK I

Wpisy, o których mowa w art. 4a ust. 3 akapit drugi.

— *W języku bułgarskim:* В приложение на член 4a от Регламент (ЕИО) № 120/89

— *W języku hiszpańskim:* Aplicación del artículo 4 *bis* del Reglamento (CEE) nº 120/89

— *W języku czeskim:* Použitelnost článku 4a nařízení (EHS) č. 120/89

— *W języku duńskim:* Anvendelse af artikel 4a i forordning (EØF) nr. 120/89

— *W języku niemieckim:* Anwendung von Artikel 4a der Verordnung (EWG) Nr. 120/89

— *W języku estońskim:* Määruse (EMÜ) nr 120/89 artikli 4a kohaldamine

— *W języku greckim:* Εφαρμογή του άρθρου 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 120/89

— *W języku angielskim:* Application of Article 4a of Regulation (EEC) No 120/89

— *W języku francuskim:* Application de l'article 4 *bis* du règlement (CEE) nº 120/89

▼**M5**

— *W języku chorwackim:* Primjena članka 4.a Uredbe (EEZ) br. 120/89

▼**M4**

— *W języku włoskim:* Applicazione dell'articolo 4 *bis* del regolamento (CEE) n. 120/89

— *W języku łotewskim:* Regulas (EEK) Nr. 120/89 4.a panta piemērošana

— *W języku litewskim:* Reglamento (EEB) Nr. 120/89 4 bis straipsnio taikymas

— *W języku węgierskim:* A 120/89/EGK rendelet 4.a cikkének alkalmazása

— *W języku maltańskim:* Applikazzjoni ta' l-Artikolu 4 bis tar-regolament (KEE) nru 120/89

— *W języku niderlandzkim:* Toepassing van artikel 4 bis van Verordening (EEG) nr. 120/89

— *W języku polskim:* Stosowanie art. 4a rozporządzenia (EWG) nr 120/89

— *W języku portugalskim:* Aplicação do artigo 4.º-A do Regulamento (CEE) n.º 120/89

— *W języku rumuńskim:* Aplicarea articolului 4a din Regulamentul (CEE) nr. 120/89

— *W języku słowackim:* Uplatňovanie článku 4a nariadenia (EHS) č. 120/89

— *W języku słoweńskim:* Uporaba člena 4 bis Uredbe (EGS) št. 120/89

— *W języku fińskim:* Asetuksen (ETY) N:o 120/89 4 a artiklan soveltaminen

— *W języku szwedzkim:* I enlighet med artikel 4a i förordning (EEG) nr 120/89

▼M4

ZAŁĄCZNIK II

▼B

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 645/75	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1	artykuł 1
artykuł 2 ust. 1	artykuł 2
artykuł 2 ust. 2	
artykuł 2 a	artykuł 11
artykuł 3	artykuł 3
artykuł 4	artykuł 4
artykuł 5	artykuł 5
–	artykuł 6
–	artykuł 7
artykuł 6	artykuł 8 ust. 1
artykuł 7	artykuł 9
artykuł 8	artykuł 10
artykuł 9	–
artykuł 10	artykuł 12
artykuł 11	artykuł 13
artykuł 12	artykuł 14